

શાયેકીઈન ફને મુસીઈકી વા આશકાને

લેહન દાઉદીકે લીયે બેનઝીર

મુશનીફ:—ઐશ્મતઅલી રેહમત—

ચીફ-ડાયરેક્ટર;

નૂરે ઈસ્લામ.

પ્રકાશક—રાખીરામ સુજાનસિંહ મુ.-લાહોર.

હાલ મુકામ—ધીકાંટા આનંદભુવન થીએટર અમદાવાદ.

મેનેજર-ધી ન્યુઆલબર્ટ થીએટ્રીકલ કંપની

—ઓફ-પંજાબ.—

ને નીહાયત મેહનત ઔર દુરસ્તીકે સાથ અસલી ગાનોંમેં મુરતબ કરકે સં ૧૯૮૨માં છપાઇ

નોટ:—જીસ કીતાબપર માલીક કંપની યા મેનેજર કંપની યા કંપનીકે નામકી મહોર ન હોગી વો માલ મશરૂકા સમજા જાયગા.

નૂરે ઇસ્લામ

નાટકના ગાયનો;

ડ્રોપ—૧

સાહેલીયો— [૧]

તું માલીક હોનો આલમકા ચમકા તુમસે જર્રા જર્રા કતરા
કતરા શબ્નમકા—
આલમકી હસ્તી ક્યાહે એક સરગહે ઓર તું સુરહે ઉસ સરગમકા—તું
મૌજા ફાની જોવે દાની તેરી એં.વાયા સુલતાની જલવા દેખા
હરજા બાલા તેરે ઇસ્મ આજમકા— તું.—

સાહેલીયો— (૨]

ઇફતખાર જીના આલમકો હસીના ચલો ગુલશનકો રંગી બનાયે હમ
હાં બેલા જુંહી હે જીસ્કે સરમારમેં,
ઉસકી આમદહે અપને પ્યારમેં
જો આયે મનભાયે રીઝાયે ઉન્નાબી ગુલાબી સીતાબી—ઇફ્ત૦
ફુલકુપે જાકે વાકે અદસા બીગડ ગઇ બતકેસીતારે દેખો કેસી ચમકગઇ
રંગીસે શરમીંદ ગઇ ચાંદકોં રૂખસે શરમીંદગી ચાંદકો જો આયે મન,
ભાયે રીઝાયે ઉન્નાબી ગુલાબી સીતાબી—ઇફ્ત૦

નગીના બેગમકા ઘોડા— (૩]

અરરરરર હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય,
ચુપરે ઘોડે મારૂં કોડે હાગ હાય હાય,
દોડા દોડી કયું ન દોડે હાય હાય હાય,
ફીરજી તુમને બાજુ મોડે હાય હાય હાય;
કીસ પત્થરસેં સરકું કોડે હાય હાય હાય,

નગીના બેગમ અને ઘોડેકા ગાના— [૪]

બાગે હુસ્નકે ગુલામ તેરા ખાના ઓ ખરાબ અમે ઘોડે બનાકર મારા—
અરે ચુપરે ના શબાબ વરના દુંગીમે અજાબ નહી દેખા એ હન્ટર હમારારે
અરે શયતાનોકી ખાલા તેરા હોવે મુહ કાલા તું હે લુચ્ચાં તું રીઝાલા
તું નાઇ તું નાટકવાળા—હાં હાં;
એક બોસે કે લીયે સરમા ઘુંટા બેઠે હે;

બાપ દાદાકી કમાઇકો લુંટા બેઠે હે,
દેખો મુઆ ક્યા બકતા હે, હાં-હાં-હાં,
એ ઔરત હે યાકે પંજાબ મેલ કરો જીંદગીભર ધોલ ધકેલ—
અજબ તેરી કુદરત અજબ તેરા ખેલ છછુંદરકે શરમેં ચંબેલીકા તેલ
એક દો તીન ચાર પાંચ છે સાત અરરરરરર હાય-હાય-હાય,

નગીના બેગમ ઓર સાહેલીયો— [૫]

રસીલે નગીના મતવાલે તેરે સનકે પીલાઓ નયનં સનયનકે ભર ભર
મદ પ્યાલે રસીલે ચુપ ચુપ રસીલે—
ચલન જોબન લચક મચક જેસે કામનીયાં પ્યારી મોરી દીલદારી
તાક તાક મદમાતી દીલયે ચલાતી ચીતવનકે ભાલે રસીલે હાં હાં
રસીલે ચુપ ચુપ—ર

દરબારમાં સાહેલીયો— [૬]

આવો ગુઇયાં મીલ ગાવે ગાંબે સાજન મોહનકો રીઝાયે,
પીયા જીયા હીયા મે તોપે વારૂં સખ— આવો.
સાજન મોહન આવો આવો વિરહ અગનકો બુઝાઓ,
કારે નયનાં મન ભાયે ભાયે મીયા જીયા હીયા મેં તોપે વારૂં—આવો.
સાજન મોહન આવો આવો વિરહ અગનકો બુઝાઓ; જીયા મેં વસે
તોરે નમન આવે ન ચેન કટે તરેન સાજન સુખ દીખલાઓ—આવો.

તાહેર— (૭)

જબસે મેં આશક હુવાહુ અયમદે મુખત્યાર પર બલ્લા હુ અકબર હે

જારી હર ન ક્રુસકેતાર પર—
મેરી ગરદનપે અગર કાતીલકી ચલતીહો છુરી યા નબી જારીહો મેરી
ખુનકી હર ધારપર.
ફ્રેંકે ખારોંકા ખટકા ઉસકું ક્યા ખોફે ખીજાં દીલસે જો આશક હુવા
ઉસ લામકે ગુલઝાર પર.
જબસે રહેમતકી નઝર રહેમતપેં તુ નેકી ખુદા પડતાહે લાહો તજાસે
અઝબ કુહાર પર.

ચલતાપુર્જા— [૮]

અચ્છે દીવારો કા લક ના દેખા કાગદકા ચીપકા ન દેખો, પુરી ભરી
મુજમેં સ્યતાની.
ચલતા પુર્જા મેરા નામ—સંડી ચડના મેરા કામ રહેના વસ્તીમેં
મુકામ કયસી હેરાની— અચ્છે.
લગા કટારા રંગવાલા વીસ્કી પ્યાલા ઐમતવાલા હાથા પાઈ માર કુટાઈ
ઘેરા ધારી ઘેરા ધારી ગલીયાં સારી છાનમારી હું મેં અચ્છી—

ઘરવસી— (૯)

પીયાંકો ઢુંઢું મે કોન ગલીયાં સાંવરીઆ મોરી કલપાયે—પીયા.
એ સબા યારકા પેગામજો લાગીહોતી તેરે સદકે મેરી ઉમેદબર આયીહોતી
વો જો વ્હાં આતા તો કુચ્છ ઉકદા કુશાઈ હોતી શબે લગ લગંકે
વહમ હમમેં સફાઇ હોતી—
લો આયો સઈયાં ડાલો ગલે બઇયાં પીયાંકો—

ઘરવસી અને જાખાજ— [૧૦]

સાંવરીયા મોરાં મન હરલીનોરે—સાંવરીયાં.
ગાલ ગુલાબી ઓઢણે લાલી બાલ જાય અખીયાં મલવાલી—
છલબલ હે કરતી કલબલ હે કરતી
પ્યારે તુજપર હું કુરબાન જાન દીલબર વારૂં
તુજપર તીરછી નજરસે પ્યારે મોરે જખમી કોનોરે— સાંવરીયા.

સારા— [૧૧]

દીલસે સુરત મીટગઇ ઉસદીનસે કુફ્રીસ્તાનકી
જબસે સુરત દેખલી યારબ તેરે કુરાનકી—
રહે કે બુત ખાનેમેં હમ ઓર કબ્જ યે કુફારમે
દીલસે પોસીદા અમાનત રખતે હેં ઇમાનકી
નામ લેતે હી તેરા તેરે મહમદકા ખુદા
પાક હોતી હે જબા ઓર રૂહ હર ઇનસાનકી
ચંદ દીન જાતે રહે દુનીયામે હમ કાફૂર તો ક્યા
અલ્લા હો અકબર કહેગી સરજમી કુનાનકી—
ના રાયે તો હીદ રહેમદ ગુંજતા હે જીસ ઘડી
કાંપતી હે રૂહ સીનેમે હરેક શયતાનકી—

તાહેર (૧૨)

દરે જાનાહીકે ખુદાજાને કે સામા અયસે હોતે હે
રહે વહેદતમે મુશ્કીલ કામ આસાં એસે હોતે હે
નહી જાને દીયા દીલમે કીસી કાફરકી ઉલફતકો

ખુદાવંદા તેરે ઝબકે દરબા એસે હોતે હે—

મીટાયા કુફ્રકી સ્યાહીકા ધબ્બા ખુન બીસ્મીલસે
તેરે મોમીન જહાંમે પાકદામા એસે હોતે હે
તેરે રાહે મોહોબતમેં તેં ખંજરકી અસરકોં
તેરે શૈદાઇ યારબ તુજપર કુરબાન અયસે હોતે હેં
દીખાદે દીન એહમદકા જહાંકો મરતબા રહેમદ
બને કાફરસે બી નીકલે મુસલમાન એસે હોતે હે

તાહેર અને સારા--   [૧૩]

દુખસે બચાલે કાલી કબલી વાલે દુખસે બચાલે રજસે છુડાલે
દુખસે બચાલે કાલી કબલી વાલે—
હે આનસીસે પાર લગાદે રોંમનકો અપના મોજ જા દીખાદે
આબરૂ અબતો તેરે હવાલે—   પ્યારે૦
આબે રહેમતસે પાર લગાદે મીસલે ખલીલ ગુલઝાર બનાદે
આગમે જલે ન કુલમા પન્ને વાલે પ્યારે દુખસે બચાલે.

ડ્રોપ—૨

સાહેલીયો—   (૧)

સુંદર હરિયાલી બની દીલબર નહીરે પ્યારા બનાં માનવસે
શાદી મુબારક હો,

દુલ્હા દુલનકા પ્યારા બના માન બસે શાદી મુબારક હો
ઓજપે નૈયા હાં હાં હાં હાં કલા. દુલનકા પ્યાર બના માન બસે
શાદી મુબારક હો ધા ધીર ધીટ ગીદી ગીના ધા—[૩]
રંગો વરંગી સખી રંગો બરંગી રંગનવાલો
રંગાકાજ વાન રંગી પ્યારા બનાહે રંગી હે ગુલઝ્તાન રંગી.
લાખોલા મકાન રંગો બેરંગી—રંગો ફુલનહાર (૨) રંગીલી બાતેં
નસીમ ગાઓ નાચો રીમ ઝીમ કરો નહી કુચ્છ બીમ

સહેલીયો (૨)

સાંવરીયા સાંવરીયા સાંવરીયારે કાહે મારે નજરીયા કાહે મારે નજ.
ઇત બહે ગંગા ઉત બહે જમના બીચમે ઠાડો કનૈ ॥ કાહે-
ઇત ગોકુલ ઉદ મથુરા નગરી બીચમેં ઠાડો સાંવરીયા કાહે-

ફેરીયાદી ઓરત— (૩)

ગુલશનમેં કોઇ અયસા ગુલતેર નહી મીલતા-(૨)
જીસમેં હો યે ગોહર વો સમુદર નહી મીલતા (૨)
તારીક જમાના હે મેરી આજ નજરમેં આજ નજરમેં—
રોશ્નત હો ફલક જીસસે વો અકેતર નહીં મીલતા [૨]
દુ લખતે જીગર મુસ્લ તુજે ખુને જીગરસે (૨)
સીનેકા કરૂં ચાક પર ખંજર નહી મીલતા (૨)
તસ્મી હી કીસ્સે દું મેં તેરી સંગડીલીકા [૨)
અપ્તીમે કોઇ તુજસા તો પથ્થર નહી મીલતા (૨]
રહેમત મેર રોને કા એ કહતાહે તરાના (૨)

દુનીયામેં કોઇ તુજસા સીતમગર નહી મીલતા (૨)

ફરીયાદી લટકા— (૪)

કુલ અદમ અપને લીયે હસરતકા સામા હો ગયા
મર ગયા મેં અસીરે રંજ હીરમા હો ગયા—
મર ગય વાલફસે અજબ કયા ફાયદા તુજકો હુવા
ખાના હસરત મેરા સીનેમે વીરા હો ગયા—
શામે ગમ આછી મેરી દુનીયા અંધેરી હો ગઇ
આગે હસરત ગુલ ચરાંકે જેરે દામા હો ગયા
બુઝ ગઇ બાદે ફનાસે ઉસકી સમય જીંદગી
મેરે દીનકા આજસે ખુરસીદ પન્હા હો ગયા
અબકી સુરત ઘટા ગમકી ગીરી એ સરીર
ચસ્મે તરમેં અશ્કે હસરત આબે બારા હો ગયા

સારા— [૫]

નહી હે કુચ્છ ખોફ રોજ મહેશર હમે સારા મહમદીહે,
જહાં મેં તુમ ઇન્તેજામ બક્ષી ખુદાસે સારા મહમ્મદીહે,
કલીમયે તુરપે જબ કહા કે દુનીયાકો કયું બનાયા કહા ખુદાને
એ મેરે પ્યારે, એ ઇશ્ક સારા મહમ્મદી હે,
કીસીને કેસસે જો પુછા અબરતુ લેલાપે કયું હે મરતા વો બોલાયે
તો બહાના હે સબ એ ઇશ્ક સારા મહમ્મદી હે:
લહેદમે મુનકીર નકીર આકે લગેજો મુજસે સવાલ કરને ન દાયે
છાતીફને દીન છેડા હે એ બીચારા મહમ્મદીહે,

જાબાજ— (૬)

કાલી ગોરી સુરતપે ન જાના રહેશ નમકી ન હજાર હો ભુના અમારીપે
દીલહુવા માબલ ઉસકે મુકાબલ ન હો,
કાલી ભઠીયારી શયતાનકી નાની તુજપર હો લાનત કાલી૦

તાહેર (૭)

મદદ ન માંગેગે હમ કીસીસે તેરે સીવા દો જહાનવાલે,
હમારે દીલને લગાય હે લવ તુજીસે યે આસમાનવાલે,
તેરી સદાકતપર મરગયે હે કે બચ્ચે બચ્ચેભી કટ ગયે હે,
ફીરે ન તુજસે ગો ઉ ટ ગયે હે જબા દેકર જબાંન વાલે,
હટે ન જમ જંગમે અડે હે અગર ચેનેજો પર સર થદે હે,
વો તેગ કયા તોપસે લડે હે જહા મેં સચ્ચે કુરાન વાલે, હે.
આખીરે સીખાહે દીલ લગાતા હુસેનસે સીખા સીર કટાના,
યું ખાખ હોના મકાન લુંટાના તેરે લીયેલા મકાન વાલે,

ડ્રોપ—૩

જાબાજ— ૧ ૧]

ક્યા તોબા દુનીયામે ફીતરતહે યારો દેખોભી ક્યા—
જોરૂકી અસમત ઓ અખબાર બત કીરદાર નાહંજાર બસ તુજપર
લાનતહે ક્યા તોબા,

ઘરવસી (૨]

પીયા જાઓ જાઓ હમસે ન બોલો સોતનકે સંગ રહો,
સોતન ઘર રહો,
મોર હોતેકી ઘર આવે હો મોરે કોન એ દુખ સહે પીયા—

જા બાજ

ઘોડી કેસી બની મજેદાર હાં—હા—હાં—હાં,
ગાડી બીછે રંગદાર હાં હાં હાં,
ગાડીમેં બેટકે શહેરકો જાકે ઉન્ગર લગાકે દોચાર હાં. હાં, હાં,
કુદો કુદા સીના ઉભાર, ઘોડી—

ગાઝેર — (૪)

ક્યું ન તુજપર મે હું કુરબાન રસુલે અરબી
કરલીયા મુજકો મુસલમાન રસુલ અરબી,
લે ખબર જલ્દ તેરે ઘરસે હે બે ઘર મુસ્લીમ,
મસ્જદે હોગઇ વીરાન રસુલ અરબી,
ઘરકે ક્યા ઓર તેરો શાનકો તારીફ કરે
તુજપે નાજલ હુવા કુરાન રસુલે અરબી,
તોડકર જાઇએ તો કીસકી બુલખાનેકો
તુજપે લાખાકુ મેં ઇમાન રસુલે અરબી જબ મુસીબતમાં લીયાં નામ
અલી રહેમતને મુશ્કીલે હો ગઇ આસાન રસુલે અરબી

સાંઢલીયા— (૫)

આવો મીલકર સખીયાં ગાવે જોબનકી છબ દીખલાવે

પીહરવાકે મન ભાવે આ

રીઝાયે મનાયે દીખાયે છલ બલીયાં રાખો રાખો તાજ સુરજયા
કાયમ કાયમ રહે રાજધાની બેરી દુની તોરે નીત સુખપાવે—

સમાપ્ત

શ્રી "જૈનએડવોકેટ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા ચીમનલાલ ગે
છાપી, ઘીકાંટા વાડી અમદાવાદ.
પ્રત ૧૦૦૦ સને ૧૯૨૨ પ્રથમ
કીંમત. ૦—૪—૦